

vozu, což zřejmě nasvědčuje tomu, že zabrání vozu st-lova za zabrání do vlastnictví voj. správy nepokládal.

St-l tehdy nenamítal proti vrácení nic. Odmítl-li st-l nabízené vrácení vozu o 2 roky později (podáním z 26. července 1922), žádaje pouze za vyplacení odškodného 150.000 Kč, nelze ani z toho vyvozovati, že si byl st-l vědom, že mu byl vůz vyvlastněn, neboť toto své prohlášení z 26. července 1922, které se stalo, když sporný automobil byl již bez vědomí st-le voj. správou prodán, odůvodňoval st-l výslovně tím, že vůz se nalézá dle tvrzení st-lova hospodářského správce ve stavu naprosto neupotřebitelném, uplatňoval tedy zřejmě nárok ve smyslu ustanovení 2. odst. § 13 zák. čl. LXVIII:1912, vztahujícího se na odebrání vozidel podle této normy, t. j. v pouhé užívání.

Na právní povaze a obsahu onoho aktu, jímž automobil byl st-li odebrán, nemůže nic měniti ani okolnost, že výnosem mno z 27. srpna 1923 bylo st-li výslovně sděleno, že voj. správa zabrala jeho vůz do svého vlastnictví, neboť toto prohlášení stalo se jednak až po prodeji vozu, jednak až po 28. únoru 1921, jímž skončil závazek k vál. úkonům (§ 1 nař. z 18. února 1921 č. 66 Sb.), tedy v době, kdy voj. správa nebyla již oprávněna měniti ve smyslu § 16 zák. čl. L:1914 odebrání k používání ve vyvlastnění.

Podle stavu spisů neprohlásila tedy voj. správa ani původně ani do datečně (přede dnem 28. února 1921), že se st-lův automobil odebírá do jejího vlastnictví a nemohly proto vůči st-li nastati právní účinky, jež platné normy spojují s odebráním vozidla do vlastnictví.

Řídě se těmito úvahami musil nss nař. rozhodnutí, pokud kvalifikuje zabrání st-lova automobilu jako zabrání ve vlastnictví, uznati za právně mylné a zrušiti je proto podle § 7 zák. o ss.

Č. 6118.

Samospráva obecní. — Administrativní řízení:
Politická strana není legitimována k rekursu proti usnesení obecního zastupitelstva o rozpočtu obecním.

(Nález ze dne 1. prosince 1926 č. 24.754.)

V ě c: Strana v H. proti zemskému správnímu výboru v Praze o odmítnutí rekursu.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Proti usnesení obecního zastupitelstva v H. z 9. ledna 1924, týkajícímu se úpravy platů obecních zaměstnanců, odvolal se poslanec Josef F., první náměstek purkmistrův, ve jménu strany k osk-i v L., tvrdě, že nebyly zachovány předpisy obecní finanční novely. Toto odvolání bylo zamítnuto z důvodů věcných.

Proti tomu odvolal se Josef F., opět jako první náměstek starosty a předseda strany Žal. úřad nař. rozhodnutím odmítl toto odvolání jako nepřipustné s odůvodněním, — — — — že strana, jejímž jménem podává stížnost její předseda Josef F., jest organizační politickou, není

ani poplatníkem, ani voličem a není tedy podle zákona legitimována odporovati pořadem instančním obsahu usnesení ob. zastupitelstva z 9. ledna 1924 o úpravě platů ob. zaměstnanců a jest proto stížnost její nepřipustnou. — — —

O stížnosti nss uvažil:

Maje zkoumati nař. rozhodnutí, musil nss nejprve zjistiti, jaký jest smysl tohoto rozhodnutí. Dle znění jeho bylo odvolání strany — — — odmítnuto jako nepřipustné pro nedostatek legitimace na straně st-činně.

— — —
V té příčině uznal nss právní názor žal. úřadu správným, neboť šlo o rozpočtové usnesení ob. zastupitelstva. Proti tomu mohou podle § 6 fin. novely z 12. srpna 1921 č. 329 Sb. stěžovati si jedině poplatníci a voliči. Že stranu politickou jako takovou mezi poplatníky a voliče čítati nelze, jest samozřejmé. Není však také žádných zákonných předpisů, podle nichž by bylo možno uznati ji za povolánu, aby poplatníky a voliče v ní sdružené v řízení opravném zastupovala. Poplatníci a voliči ve straně takové sdružení mohli by ovšem podati osobně opravné prostředky v § 6 cit. zák. vzpomenuté, leč tito v průběhu řízení osobně opravného prostředku nepodali. — — —

Č. 6119.

Školství: I. * Počtem dětí v § 7, odst. 2. zák. č. 226/1922 Sb., sluší rozuměti — pokud jde o zrušení třídy na obecné škole národní — počet školou povinných dětí čsl. státních občanů, kteří mají ve školní obci trvalé bydliště. — II. Rozhodujíc o rekursu mšr-y proti zrušení třídy na obecné škole podle § 9 zák. č. 189/1919 řídí se min. škol. podle právního a skutkového stavu, který tu je v době jeho rozhodování.

(Nález ze dne 2. prosince 1926 č. 24.740.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 4004 adm. a j.

V ě c: Místní školní rada v U. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty stran redukce obecné školy chlapecké.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Předseda zšr-y vyslovil rozhodnutím ze 14. ledna 1922, že byla německá pětitřídní chlapecká škola obecná v U. navštěvována v školním roce 1921/22 celkem 189 žáky, a poněvadž počet tento nikterak neodůvodňuje existenci pěti tříd, nařídil na základě § 9 zák. č. 189/1919 a č. 295/1920 redukcí jmenované školy na čtyřtřídní. — — —

Odvolání bylo nař. rozhodnutím zamítnuto jako neodůvodněné, poněvadž zmíněná škola bude po redukcí míti ještě o jednu def. třídu postupnou více, než by vzhledem k úhrnnému počtu dětí ve smyslu § 5 zák. č. 226/1922 nezbytně bylo nutno a při náležitém rozdělení žactva nebude v žádné třídě více dětí než 52.

Ke stížnosti mšr-y zrušil nss nál. z 29. listopadu 1924 č. 21.205 předeslané rozhodnutí pro nezákonnost a shledal ji v tom, že min. škol.,